

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Christiani Mayer E Societate Iesv, Diarivm
Meditationvm, De Præcipvis Vitæ Christi mysteriis**

Mayer, Christian

Coloniæ Agrippinæ, 1635

Hebdomas XII. Post Trinitatem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60091](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60091)

12. hebd. Dominica XII. Post Trinitatem.
post Trinitatem.

I. De surdo & muto. Marc. 7.

I. **A**D dicunt ad Iesum surdam & mutum, & deprecabantur eum, ut imponat illi manum. Miserabilis fuit sortis illius surdi & muti, qui talis semper mansisset, nisi per alios misericordiam homines ad Christum adductus fuisset. At quantum miserabilior sortis fuit totius generis humani ob Adæ peccatum, auribus & lingua spiritualiter capti, semperque fuisset, nisi per sanctorum Patrum & Angelorum suffragia, & potissimum per B. Virginis intercedentissima desideria, acceleratio Adventus Messiae, à quo curaretur, impetrata fuisset! Similiter quanto quoque miserabilior est conditio cuiuslibet peccatoris, per proprium quodlibet gravius delictum surdi & muti redditi, ut nec diuinas inspirationes audire, nec concionatorum aliorumque piorum admonitiones capere, nec propriae conscientiae stimulos sentire queat.

nec in super os tam mentis, quam corporis ad laudes & gratias Deo persolvendas, ad peccata confitenda, ad colloquia pia miscenda, ad proximorum salutem procurandam aperire valeat: qui talis quoque semper maneret. nisi illi Sanctorum Patronorum, maximè Matris misericordiæ, & aliorum Dei servorum, charitas subveniret. Grato humiliq; animo similem tibi gratiam agnosce, eamque compensare, aliosque peccatores eiusdem participes efficere stude. Humilitas, gratitudo, zelus alios spiritualiter surdos & mutos ad Christum adducendi.

11. Iesus apprehendens eum de turba seorsum, misit digitos suos in auriculas eius, & expuens tetigit linguam eius, & suspiciens in cælum ingemuit, & ait illi.
 Ephpheta. En, quem solo nutu sanare poterat, quàm operosè, quot ritibus adhibitis curat! ad indicandam spiritualis animæ morbi, id est, peccati gravitatem, curationis difficultatem, & curandi rationem. Qui enim à peccato quovis contracto vult liberari, opus est 1. Ut pravam societatem & relabendi occasionem fugiat. 2. Ut gratiam Spiritûs sancti, qua diuinis inspirationibus possit obsequi, & quæ ad

sanitatem mentis necessaria sunt, assequi, obnixè impleret. 3. Ut de culpis admissis doleat, earumque indulgentiam de cœlo expectet. 4. Ut per confessionem easdem expiet. 5. Ut sic expiatus iam sanatus bonis operibus ferventer compenset.

Quis hæc prompto hilariq̃ue animo præstare recuset, si, quanto labore peccatorum suorum curatio Christo stiterit, secum attentè perpendat. Gratitude seria pœnitentia.

III. *Et præcepit illis, ne cui dicerent quanto autem eis præcipiebat, tanto magis plus prædicabant, dicentes: Bene omnia fecit, & surdos fecit audire, & mutos loqui.*

Quantus ille Christi amor intima humilitatis, quantus horror humanae laudis: quantus illorum è contra zelus gratias tanto benefactori referendi, eius gloriam longè lateq̃ue propagandi! stude utrumq̃ue æmulari eo ferventius, quò omnia quoque tecum bene hæcenus fecisse Dominum cog-

noscis evidentius. Humilitas,
gratitude, zelus
gloriæ Christi.

De 7. Beatitudine. Beati pacifici, II.
 quoniam filij Dei vocabun-
 tur.

I. **E**Xpende, quid septimus scalæ cœ-
 lestis gradus, triplex scilicet pax,
 cum Deo, secum ipso, & cum proxi-
 mo exigit. 1. Ut, qui beatis pacificis
 vult annumerari, Deo perfectè in om-
 nibus subiectus sit, idem cum eo ve-
 lit, & nolit. 2. Ut cum proximis pacè,
 per iudiciorum & voluntatum con-
 sensionem, foueat. 3. Ut propriæ quo-
 que conscientiæ pacem & mentis
 tranquillitatem, peccata quæuis solli-
 cite expiando, & cauendo, prauos ha-
 bitus extirpando, passiones mortifi-
 cando procurare & conseruare stude-
 at; Insuper hanc quoque triplicem
 pacem in proximis, quibuscunque
 potest, impensè promouere satagat.
 Quot vias & rationes hæc præstandi
 tibi Deus pacis suggerit, quot auxilia
 gratiæ obtrudit? Et quam oscitanter
 his vteris? agnosce, erubescere, efferues-
 ce ad seruum huius triplicis pacis in-
 te, alijsque promouendæ studium.

II. Quam sollicitè Christus rex pa-
 cificus, qui est pax nostra, qui fecit vtraq; Eph. 2:
 L l 5 unum

Col. I.

unū: qui per sanguinem suum pacificavit omnia, siue qua in terris, siue qua in oculis sunt, huius triplicis pacis studium verbo & exemplo nobis inculcarit, quam copiosam gratiam ad id necessarium promeruerit, cum desiderio imitandi.

III. Quam eximium præmium pacificis sit repromissum, videlicet in hac vita pax, quæ exsuperat omnem sensum, propria eorum, qui audiunt in cordibus suis spiritum adoptionis filiorum Dei clamantem: *Abba pater*: in altera plena securaque possessio hereditatis æternæ filijs specialiter dilectis debitæ & ab æterno præparatæ.

Quam terribilis è contra pœna pacis huius osoribus parata sit, intolerabilis mentis inquietudo in hac vita & inexplicabilis rabies in altera.

Amor pacis & concordie,
horror rixæ & discordie.

(?)

D

De 8. Beatitudine. Beati, qui perse-
cutionem patiuntur propter
iustitiam. I II.

I. **E**Xpende, quod octauus & supre-
mus scalæ cœli gradus, tolerantia
videlicet persecutionum, vt perfectâ
sit, requirat 1. Vt latissima sit, seu, vt
se extendat ad omnis generis persecu-
tiones, obrectationes, molestias, ca-
lumnias, iniuriasque, siue corpus, siue
famam, siue externorum bonorum
rapinam concernentes, vndecunq̃ue,
siue ab amicis & domesticis, siue ab
inimicis & alienis, siue à dæmonibus,
siue aliunde inferantur. 2. Vt purissi-
ma sit, quoad intentionem diuini ho-
noris, amoris & beneplaciti in his
omnibus persecutionibus perpetien-
dis, & quoad causam earundem illa-
tarum, quæ debet esse virtus & iusti-
tia, non aliqua vera culpa. 3. Vt inten-
sissima sit, qua non solum patienter &
libenter, sed & gaudenter prædicta o-
mnia perferantur. 4. Vt fortis & con-
stans sit eadem vsque ad mortē inter
maximas etiam persecutionum, iniu-
riarum, cruciatuū procellas perseue-
rans. 5. Vt insatiabilis sit, quam aquæ

Lk 6 multæ

multæ tribulationum non extinguat,
nec flumina obruant:

Hæc pretiosissima gemma est,
æquivalens multis alijs bonorum
operum spontè assumptorum thesau-
ris, quæ ingens gloriæ pondus breui
tempore comparatur. Amor omnium,
quæ ad Crucem Christi pertinent.

II. Quàm absolutum nobis huius
sublimissimæ tolerantiaæ omnis ge-
neris persecutionum, iniuriarum,
cruciatuum reliquerit Christus ex-
emplum, in infantia gladium Hero-
dis fugiens; tempore prædicationis
tot obtrecciones & calumnias susti-
nens; & potissimum tempore passio-
nis tanquam propadium hominum,
caput seditiosorum, princeps latro-
num in cruce moriens. Zelus Chri-
stum caput nostrum imitandi.

III. Quale persecutionem sic pati-
entibus sit propositum præmium,
videlicet in hac vita ineffabile gaudi-
um in summis angustijs, ærumis &
tormentis communicari solitum; in
altera amplissimum inæstimabile
gloriæ brauium, iuxta Apostolum:

2. Cor. 4. quod in presenti est momentaneum, & le-
ue tribulationis nostræ, supra modum
sublimitate æternæ gloriæ pondus opera-
tur in nobis.

Quam

Quàm iure ergò pijs, quibus ipsa Veritas ait: *Beati estis cum maledixerint vobis homines, gaudete & exultate, quoniam merces vestra copiosa est in cœlo*, in omni tribulatione gaudendum, tum ob spem amplissimæ remunerationis, tum ob affluentiam cœlestis consolationis? E contra quàm meritò illis dolendum & plangendum, quibus cōminatus eadem Veritas: *Va cum benedixerint vobis homines*, tum ob carentiam omnis solatij, tum ob timorem impendentis supplicij? Amor & desiderium multa ardua patiendi, horror & fuga prosperitatum blandientis mundi.

Luc. 6.

De primo Apostolica vocationis munere, purgandi

IV.

E *Vos estis sal terra.* Expende, primum munus ad statum Apostolicum vocati, immò cuiusque Christiani esse instar salis, quod à corruptione præseruat, purificat, & condit, omnes sibi commissos, imò omnes proximos, pro mensura gratiæ sibi datæ, à putredine peccatorum incorruptos præseruare, corruptos Christo sanandos præsentare, ad contractas maculas operibus pœnitentiæ expiandas,

L 1 7

alij

alijſque pijs obſequijs compenſandas excitare, idque verbo, exemplo, conſilio, auxilio, orationis præſidio. Quod, vt ſolidè fiat, circa ſeipſum prius ab omni putore vitiorum præſeruandum, purgandum, & ſale pœnitentiæ, & bonorum operum condiendum aduigilet neceſſe eſt. Zelus propriæ alienæque puritatis acquirendæ, augendæ, conſeruandæ.

II. Quàm præclarè Chriſtus vtrumque non ſolum docuerit verbo, ſed multò magis exemplo, tanta vitæ innocentia omnes in ſui admirationem trahendo; tanto feruore peccatores ad pœnitentiã inuitando, eorum vulnera ſanando, ad ſeriam emendationem exſtimulando, in ſe demum alienas culpas tam atrociter luendas ſuſcipiendo.

Quanto ergò feruore eius exemplo eximiæ puritati & innocentie vitæ ſtudere debetis, qui quaſi inter bruta animalia petra ſalis debet eſſe in populis, vt, quiſquis illi iungitur, quaſi è ſalis tactu æternæ vitæ ſapore condiatur. Zelus Chriſtum imitandi.

III. Quale in hac vita ſolatiũ, quale in altera brauium ſit repositum ijs, qui multorũ animas à putredine peccato-

catõ-

eatorū liberant, vel præseruant: quale in altera supplicium experiantur, qui id præstare negligunt, vel etiam prauis moribus, quos à corruptione præseruare debuerant, corrumpunt, qui foras istic instar salis infatuati in sterquilinum damnationis mittentur, & hic ab omnibus tanquam propudia hominum conculcabuntur: Quanto perè ergò cuique cauendum, ne ijs accenseatur, de quibus D. Gregor. conqueritur: *Nullum puro ab alijs maius præiudicium, quàm à Sacerdotibus tolerat Deus, quando eos, quos ad aliorum correctionem posuit, dare de se exempla prauitatis cernit: quando ipsi peccamus, qui compescere peccata debuimus. Zelus boni exempli, horror scandali.*

D. Greg.
ho. 17. in
Luc. 10.

De secundo vocationis Apostolica munere, illuminandi.

V.

I. **V**os estis lux mundi. Expende, alterum munus viri Apostolici esse, proximos illuminare, seu ad feruens studium virtutum, quibus animæ illuminantur, & exornantur, extimulare, idque non solum instruendo, adhortando, orando, sed reipsâ virtutum splendore omnibus prælucendo.

do.

do, idque purè propter Deum, constanter, infatigabiliter: *Sic luceat lux vestra coram hominibus, ut videant opera vestra bona, & glorificent Patrem vestrum, qui in caelis est.* Quod ut rectè fiat, necesse est, ut ipse prius eximio virtutum

D. Bern. serm. de S. Ioanne Bapto. splendore fulgeat, & sic verè erit cum D. Ioanne Baptista lucerna ardens & lucens: nam solum ardere parum est, solum lucere vanum, ardere simul & lucere perfectum est. Zelus proficendi in virtutum soliditate, aliosque ad idem excitandi.

Ioan. 9. II. Quàm diuinè Christus hæc duo coniunxerit, ac proinde meritò dixerit: *Ego sum lux mundi, quam diu in mundo sum, lux sum mundi.* Quam felix, qui eum serio imitatur, ut ijs adscribi stellis mereatur, quæ lumen suum ab hoc iustitiæ, virtutis, & perfectionis sole mutuatæ dederunt lumen in custodiis suis, alijs virtutum exemplis prælucendo, & luxerunt ei cum incunditate, qui fecit illas, in se splendorem earundem virtutum conservare, & augere satagendo. Zelus Christum in eximio virtutum studio imitandi.

III. Qualem internam mentis serenitatem Pater luminum ijs, qui luceræ eximie ardentes & lucentes esse ni-

runtur, soleat impertiri, cum vident
subindè tantum numerum vestigia sua
feruenter sequentium: & qualem in
futuro peculiaris gloriæ aureolam, cū
se mirabuntur inferi ordinibus eorum,
de quibus Daniel: *Qui docti fuerint sub-*
gebunt quasi splendor firmamenti: & qui
adiustitiam erudiunt multos, quasi stella
in perpetuas aternitates. Zelus solidum
in virtutum studio profectum in se a-
lijſque promouendi.

Dan. 12.

De actibus internis }
 resignationis perfe- }
 ctè exercendis. } 6. p. med.

17° VI.

De actibus externis, }
 & incitamenti resi- }
 gnationis. } 18.

VII.

Dominica XIII. post Trini-
tatem.

9. Hebd.
post
Trinit.

De Samaritano. Luc. 10.

I.

I. **I**mmensam suam Christus erga ho-
mines misericordiam nobis hic ob-
oculos ponit, & quidem triplicem.
1. Est inæstimabilis illa, ex qua factus
homo in terris visus, & cum homini-
bus conuersatus est, de qua ait: *Beati*
oculè